

Üdvözlő
Méltóságos Gróf Kis-Rhédei

RHÉDEI ADÁM

KNY-18-

U r f i °

00160

Méltóságos Gróf Széki

TELEKI MÁRIA

Kis - Aszszony',

m i n t

V Ö - L E G É N Y'

é s

M E N Y - A S Z S Z O N Y',

ő NAGYSÁGOKNAK

alázatos tisztelettel

a j á n l j a

S i p o s P á l

M D C C L X X X V.

Sz. Mihály Hav. 14. Napján.

B É T S B E N.

Találtatnak ezek a' Betük Márkides Puliö
Testvéreknél, N. Baumeister Ur Könyv-nyomtató
Műhelyében; mellyek metzsettettek Erdélyi-fi
Bikfalvi Falka Sámuel Ur-által.

~~~~~

Választott Grófi Pár! ma kiket edgyesít
Örök szövetséggel szentül esküdött hit:
De még, a' fényes sors és születés mellet,
Edgyező szívetek jobban öszve illet,
RHÉDEI, TELEKI, egy másik hijjával
Találatott szép Pár! ADÁM MÁRIÁVAL,
Áljatok-ki világ előtt kéz' fogozva,
Ellenkező jeltől semmit se tartozva;
'S adjátok példáját egy szerentsés Párnak
Ezer olyyak közzül, kik ez úton járnak.

* * * * *

Szép az illendőség 's annak fenn tartása
A' páros életből sok roszsz' ki-irtása;
De nagy Tirannus-is, a' hol nints szeretet,
'S attól vas páltzája ketté nem töretett.
Hol a' mást parantsol, 's más a' sziv szózatja,
'S ez annak leszsz szánni méltó áldozatja.

* * * * *

Boldog Pár! kik talám észre se vettétek,
E' nehezebb törvényt hogy bé-töltettétek.
Kiknek a' szeretet kedvesen meg-tsalta
Szívek', 's e' gondolat helyét el-foglalta.

KNY-18-
00160

Hogy inkább néznétek szívetek kényére,
Mint az illendőség hideg törvényére;
Meg-hagyván a' szívnek azt a' szabadságát,
Melly nélkül el-vesztné ő tulajdonságát.

* * * * *

Ezt még a' Szeretet maga sem illette
Eröltetett moddal, 's attol kimillette:

Mert ártatlan képpel tsak természet szerint
Jelent-meg, és nem vett magára semmi színt.
'S páros lépést menvén az esmerettséggel,
Nem láttzott előzni semmit mesterséggel;

'S azt vélnéd, vagy ettől magát meg-fosztatta
Természeti széppé vagy el-változtatta.
Kupido-is mintha szárnya 's nyila nélkül
Jött volna, tsendesen lépett szokásán kül.

Hogy el-ne-repüljön többé; szárnyán nem jött:
Hogy jobban találja tzélját; hamar sem lött.

* * * * *

A' szeretetnek-is nem tsak egy a' neme:
De az állandóság a' leg-főbb érdeme.

Az, a' melyet mint egy hirtelen szél hozott,
Tapasztaltuk sokszor olly hamar változott.
'S hogy állandó légyen, tsak egy épületet,
Nézz-meg, nem kíván é lassú készületet?
Ugy a' szeretet-is. De leg-jobb vezére
Ennek a' természet bizzuk tsak kezére.

E' tudja jól, szívvel bánni miként keljen;
Mindég légyen hijja, noha mindég teljen.

Azért a' szeretet drága ajándékit

Kimillvén aprora szabja-ki mértékit;

'S hogy kedves orája mindjárt le-ne-járjon,
Hanem minden kitsiny pertzentést el-várjon:

Böltsen mérséklette azt a' sebességgel

Járó indulatot szemérmességgel.

A' szabad jó kedvet ide közből tette,

És a' virtust, a' melly jót álljon érette.

E' ma ritka helyen szemléltető petsét

Drágitja-meg immár a' szeretet betsét.

Hol tsak egy szó, kivált azt ha még kíséri

Egy mosolygás, világ kintseit fel-éri.

Minden szempillantat drága és nints ára:

Könnyen kél az idő még-is itt szárnyára.

'S bár én tehetném most, hogy versem-is olyan

Kedvel ereszkedő könnyüséggel folytan.

* * * * *

De sokasúl a' tárgy, 's elmém el-borittja;

A' szó pedig szükül, 's versemet szoritja.

Mert ki-mondására nem elég szapora

A' sebessen omló beszédnek zápora

Az örömmek, melly itt nyilik az időkkel,

Elöre mosolygó kedves esztendőkkal.
